

## Supunerea față de voința lui Dumnezeu

***"Ca să-L cunosc pe El, puterea învierii Lui și  
părțasia suferințelor Lui, fiind făcut asemenea  
morții Lui." - Filipeni 3:10***

Conceptul de consimțământ față de autoritatea divină are gândul de a fi supus unui standard sau model acceptat. Voința Tatălui Ceresc este de a avea o familie divină având drept cap pe Cristos și o "mică turmă" de indivizi răscumpărați din rândul omenirii, care în cele din urmă vor primi glorie, onoare și nemurire. (Luca 12:32; Romani 2:7) Specificațiile acestei clase sunt după cum urmează: "Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și predestinat să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întâi născut între mulți frați." Romani 8:29

Urmașii dedicați ai lui Cristos au apreciat mărturia scripturală conform căreia calea către o astfel de recompensă înaltă implică un proces de renunțare la sine, purtarea crucii și urmarea pașilor Domnului. Apostolul Pavel afirmă în acest sens: "Vă îndemn,

fraților și surorilor, având în vedere mila lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu - aceasta este închinarea voastră adevărată și potrivită. Nu vă conformați modelului acestei lumi, ci fiți transformați prin înnoirea minții voastre. Atunci veți putea testa și aproba care este voia lui Dumnezeu - voia Lui bună, plăcută și perfectă. Romani 12:1,2

## **Loialitate**

Loialitatea se aseamănă mult cu consimțământul. Ea descrie loialitatea credincioasă a cuiva față de altul, spre deosebire de simpatia parțială față de un astfel de individ. Credincioșii nu pot fraterniza cu cei cu un spirit lumesc și să rămână plăcuți Tatălui Ceresc. Ei trebuie să fie complet supuși Domnului și principiilor neprihănirii. Cristos a spus: "Împărăția Mea nu este din lumea aceasta". (Ioan 18:36) Aceasta înseamnă că adevărații creștini nu pot fi aliați cu această "lume rea de acum". (Galateni 1:4) Mai mult, forțele care ni se opun apar frecvent ca îngerii de lumină pentru a înșela. 2 Corinteni 11:14

"Cetățenia noastră este în ceruri", iar noi ne străduim să asigurăm o intrare abundentă în împărăția cerească. (Filipeni 3:20) Nimic nu poate fi câștigat

printr-o atitudine compromițătoare față de oricare dintre ispitele marelui Adversar. Loialitatea față de Regele Împăraților trebuie să fie voluntară și completă. Noi, , am învățat să-L cunoaștem pe Domnul și Mântuitorul nostru și, pe baza acestei cunoașteri, avem deplină încredere în integritatea cauzei Sale. Loialitatea noastră trebuie să fie completă pentru că îl iubim pe Regele și Căpitanul nostru și ne doare gândul de a-l nemulțumi pe El și pe Tatăl nostru din ceruri.

## Curaj

Curajul este, de asemenea, o calitate foarte esențială a celor care sunt supuși lui Dumnezeu și vouinței Sale, dar nu trebuie să se nască din încrederea în sine. Cei care își dau seama de propriile slăbiciuni pot fi curajoși dacă își pun încrederea în Tatăl Ceresc și așteaptă de la El harul și puterea de a-i ajuta în orice moment de nevoie. (Evrei 4:16; Proverbe 3:5,6) Când creștinul se uită la Dumnezeu și la Cristos, Căpitanul său, și își dă seama că este făcut puternic prin puterea lor, atunci poate fi într-adevăr curajos. Isaia 26:3,4

Ca buni soldați, trebuie să avem încredere în cauza pentru care luptăm. (2 Timotei 2:1,3) Credința și încrederea noastră în neprihănirea cauzei pe care o

servim ar trebui să fie atât de complete încât să scoată la iveală toate puterile și abilitățile noastre într-un efort de sacrificiu de sine și de liber arbitru pentru a coopera cu Căpitanul mântuirii noastre. (Evrei 2:10) Ca soldați creștini, nu ar trebui să avem nicio rezervă mentală cu privire la oportunitatea a ceea ce liderul nostru ne cere să facem. Credința noastră în Dumnezeu și în Cristos ar trebui să fie atât de deplină încât, chiar dacă nu vom înțelege întotdeauna de ce suntem chemați să facem anumite lucruri, totuși vom avea încredere deplină în faptul că suntem călăuziți de înțelepciunea cerească. Romani 8:28

Un element cheie pentru finalizarea cu succes a acestui curs este supunerea noastră față de împlinirea voinței Tatălui Ceresc. Influența Duhului Sfânt, așa cum este revelată prin studiul Cuvântului lui Dumnezeu, ne va ghida în tot Adevărul și, atunci când este aplicată cu credință în viața noastră, va produce un caracter neprihănit. Ioan 16:13

În măsura în care, ca și creștini, devenim "transformați" din ce în ce mai mult în voia lui Dumnezeu, influența sfînșitoare a "Cuvântului adevărului" ne va permite să progresăm spiritual. (Romani 12:2; Iacov 1:18; Ioan 17:17) Cu toate

acestea, uneori pot exista presiuni atât din interior, cât și din exterior, pentru ca comportamentul sau convingerile noastre să se conformeze unor standarde care nu reprezintă neapărat ceea ce înțelegem a fi voia lui Dumnezeu pentru noi sau ceea ce credem că sunt învățăturile Scripturii cu privire la un anumit subiect. Noi, în calitate de creștini, trebuie să dăm socoteală în mod individual despre administrarea noastră în fața lui Dumnezeu. (Romani 14:12; 1 Corinteni 4:2) Prin urmare, nu trebuie să ne ghidăm neapărat după ceea ce ar putea crede alții, ci trebuie să ne însușim Adevărul și "să dovedim totul; să ținem cu tărie ceea ce este bun", așa cum făceau nobilii Bereeni din vechime. 1 Tesaloniceni 5:21; Fapte 17:11

## **Prejudecăți la Antiohia**

Atunci când luăm în considerare influențele spre conformarea gândirii sau a acțiunii în cadrul comunității creștine sau prin acordarea unei atenții nejustificate modului în care ne-ar putea percepe ceilalți credincioși, o lecție puternică ne este adusă în minte. În Galateni 2:11-21, Pavel povestește o ocazie în care a fost necesar să îl mustre pe apostolul Petru, care era probabil considerat de mulți creștini evrei drept cel mai important apostol. Când Petru a venit pentru prima dată în Antiohia, el a

Iunie 2025

mâncat liber cu creștinii convertiți care erau neamuri prin naștere. Ulterior, un grup de creștini evrei a venit în vizită de la Ierusalim. Se pare că aceștia încă mai țineau la diferite observanțe ale Legii mozaice și, când au ajuns, Petru a încetat să mai aibă părtășie cu frații neamuri, de teamă că veștile despre comportamentul său se vor întoarce la Ierusalim și la frații evrei de acolo.

Barnaba și alții au urmat exemplul lui Petru. Petru știa bine, în legătură cu convertirea lui Corneliu, că Dumnezeu "nu arată părtinire". (Faptele 10:34) Prin urmare, el a greșit refuzând să mănânce cu credincioșii necircumciși, lăsând să se înțeleagă că Legea mozaică oferea un nivel mai înalt de sfințire decât "neprihănirea credinței". (Romani 4:13) Pavel, în mod corespunzător, i-a reproșat lui Petru ipocrizia, arătând că creștinii evrei aveau o nouă poziție pe baza credinței în sacrificiul răscumpărător al lui Cristos și că erau morți față de lege. În consecință, din moment ce legea nu putea justifica pe nimeni, neamurile nu trebuiau să fie puse sub incidența ei. Galateni 2:14-21

Dacă un stâlp al bisericii născut din Duhul Sfânt, precum Petru, a putut să cedeze pe nedrept influenței unei credințe necorespunzătoare a unora

dintre frații săi evrei și, astfel, să nu se conformeze voinței clar declarate a lui Dumnezeu, nu am putea noi să fim vulnerabili astăzi la opiniile altora din cadrul părtășiei noastre? Biserica individuală, sau ecclesia, cu care putem avea părtășie, este un aranjament foarte special pe care Tatăl nostru ceresc ni l-a oferit pentru ca noi să putem fi hrăniți și dezvoltați în timp ce căutăm să ne facem chemarea și alegerea sigure. În studiile noastre reciproce, ar trebui să luăm în considerare nu numai conținutul faptic al ceea ce studiem, ci și spiritul din spatele mesajului. Romani 2:28,29; 7:5,6

Citim, de exemplu, în 1 Ioan 3:14: "Știm că am trecut de la moarte la viață, pentru că iubim pe frați. Cel care nu iubește pe fratele său rămâne în moarte". În toate interacțiunile noastre unii cu alții, aceasta este cu siguranță o scriptură care trebuie păstrată în prim-planul minții noastre. Cu toate acestea, pentru că avem această comoară a Noii Creaturi într-un vas de lut și pentru că suntem dornici și zeloși să-L slujim pe Domnul, este destul de evident că uneori vom descoperi că există oportunități de fricțiune atunci când ne putem exprima diferit față de un alt membru al frăției. (2 Corinteni 5:17; 4:7) Să ne străduim în mod conștiincios să ne privim unii pe alții nu după aparențele exterioare conform cărnii, ci să credem și să acționăm pe baza cunoașterii faptului că, așa cum

Iunie 2025

Dumnezeu ne-a chemat pe noi, la fel a găsit și alte bijuterii care se luptă cu carnea lor la fel ca noi; și ar trebui să ne concentrăm asupra acelor lucruri care ne unesc în spiritul dragostei. 1 Samuel 16:7; 2 Corinteni 10:7

## **Libertatea creștină**

Supunerea cu umilință voinței lui Dumnezeu este, de asemenea, importantă în ceea ce privește exercitarea libertății creștine cu privire la acele elemente ale adevărului care nu sunt susținute de un "așa vorbește Domnul" clar. Nu este o chestiune de simple presupuneri în care fiecare dintre noi ar trebui să se angajeze, ci dacă într-adevăr avem o scriptură care să dovedească ceea ce avem de spus, aceasta ar trebui să fie suficientă. Dacă, în anumite cazuri, există un gând dat care nu este în armonie cu modul în care credem noi că ar trebui să fie exprimat, atunci ar trebui să fim liberi să vorbim cu frații noștri în mod individual și să discutăm cu dragoste până în momentul în care Tatăl Ceresc intenționează să clarifice problema pentru unul sau altul. În orice caz, nu ar trebui folosită forța pentru a obține o conformitate exactă a gândirii, ci, așa cum declară Biblia, "fiecare să fie pe deplin convins în propria lui minte". Romani 14:5

Încă din primele timpuri ale Noului Testament, congregații ale poporului Domnului au fost înființate în diferite locații. Scripturile oferă linii directoare pentru înființarea acestor grupuri. (1 Timotei 3:1-7; Tit 1:5-9; 1 Petru 5:1-3) Cei care slujesc, fie ei bătrâni sau diaconi, sunt aleși în funcțiile de slujire prin votul ecleziei. Ca atare, aceasta plasează adunarea ca o autoritate superioară și ca un indicator al voinței divine. În cazul în care judecata clasei cu privire la anumite politici sau practici diferă de cea a unui prezbiter, prezbiterul ar trebui să se supună voinței clasei atunci când este vorba doar de o chestiune de preferință a ecleziei, spre deosebire de chestiuni de doctrină fundamentală, probleme morale sau încălcări ale propriei conștiințe. Pe de altă parte, și în conformitate cu responsabilitatea de a selecta bătrâni în care eclezia are încredere, Domnul a anulat astfel încât, prin votul congregației, a fost ales un anumit individ. Prin urmare, ar fi obligația întregului grup să sprijine și să încurajeze bătrânul în măsura în care observă eforturile acestuia de a cunoaște și de a face voia Domnului într-un mod credincios.

## **Un spirit de petrecere**

Spiritul de rivalitate, sau spiritul de partid, între colegii din trupul lui Cristos trebuie evitat. Citim în 1  
Iunie 2025

Corinteni 1:10-13: "Fac apel la voi, dragi frați și surori, prin autoritatea Domnului nostru Isus, să trăiți în armonie unii cu alții. Să nu existe diviziuni în biserică. Mai degrabă, fiți uniți într-un gând, uniți în gândire și în scop. Căci unii membri ai casei lui Chloe mi-au povestit despre certurile voastre, dragii mei frați și surori. Unii dintre voi spun: "Eu sunt adeptul lui Pavel". Alții spun: "Îl urmez pe Apolo" sau "Îl urmez pe Petru" sau "Îl urmez doar pe Cristos". A fost Cristos împărțit în facțiuni? Am fost eu, Pavel, răstignit pentru voi? A fost vreunul dintre voi botezat în numele lui Pavel?" Diviziunile în rândul poporului lui Dumnezeu ar trebui să fie o preocupare serioasă, mai ales dacă există presiuni exercitate pentru a împiedica oportunitățile de părtășie cu alți creștini pe care îi considerăm ca fiind născuți de Duhul Sfânt.

Desigur, pot exista motive foarte legitime pentru care este uneori necesară o separare fizică între poporul Domnului. Cu toate acestea, în măsura în care ne recunoaștem unii pe alții ca frați în trupul lui Cristos, nu ar trebui să existe nicio manifestare a unui spirit sectar. Dacă creăm bariere artificiale care nu sunt autorizate de Scriptură și credem că unii frați nu sunt demni de părtășia noastră din cauza unor diferențe minore, atunci există pericolul de a exercita un spirit care este contrar doctrinei unității trupului. Un astfel

de spirit ar arăta o lipsă marcată de consimțământ față de voia lui Dumnezeu în părtășia noastră. Psalmi 133:1-3; Efeseni 4:1-3,15,16; Filipeni 2:3

## **Idoli**

În strânsă legătură cu cele de mai sus este posibilitatea de a crea idoli ai conducătorilor noștri în slujire. Apocalipsa 19:10 spune: "Am căzut la picioarele Lui ca să mă închin Lui, dar El a spus: Nu, nu te închina mie. Eu sunt un slujitor al lui Dumnezeu, la fel ca tine și ca frații și surorile tale care mărturisesc despre credința lor în Isus. Adorați-L doar pe Dumnezeu. Pentru că esența profeției este de a da o mărturie clară pentru Isus." S-a sugerat că, în acest context, apostolul Ioan îi reprezintă pe membrii credincioși ai trupului lui Cristos, în special la , perioada în care trăim în prezent. Ducând acest gând mai departe, am fi îndemnați să nu ne închinăm celor care pot fi instrumentali în hrănirea noastră cu Adevărul lui Dumnezeu. Ar trebui să apreciem eforturile credincioase ale tuturor celor care sunt angajați în slujba Domnului, dar nu ar trebui să îi plasăm ca idoli de închinare. Romani 1:25

Același gând pare să se regăsească și în cuvintele apostolului Pavel: "Nu vă lăsați descalificați de nimeni care se complăce în falsa umilință și în

Închinarea la îngerii. O astfel de persoană intră, de asemenea, în detalii mari despre ceea ce a văzut; ei se umflă cu noțiuni deșarte prin mintea lor nespirtuală". (Coloseni 2:18) A aduce omagii nejustificate celor care slujesc este un spirit nepotrivit de care ar trebui să fim conștienți și nu este în armonie cu voința lui Dumnezeu pentru creștin. Nu ar trebui să promovăm o astfel de atitudine, chiar dacă ar trebui să-i recunoaștem și să-i apreciem pe toți cei care slujesc cu credință în slujba lui Dumnezeu.

## **Presiuni societale**

În ceea ce privește presiunile care pot veni din partea lumii în conformitate cu standardele sale, există multe influențe care ar fi plăcute cărnii noastre, dar care ne pot împiedica să consimțim la voia lui Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care citim: "Puneți-vă mintea la lucrurile din cer, nu la cele de pe pământ. Căci voi ați murit și viața voastră este ascunsă împreună cu Cristos în Dumnezeu". (Coloseni 3:2,3). Multe activități legate de cultură, recreere și hobby-uri care nu sunt păcătoase sunt plăcute cărnii. O apreciere a libertății creștine ne reamintește că, spre deosebire de anumite interdicții care au fost date națiunii lui Israel în cadrul

Legământului Legii, nu găsim multe "să nu" în Noul Testament în ceea ce privește comportamentul credincioșilor. Astfel, dorim să împlinim în inimile noastre spiritul legii iubirii și al legii dreptății, așa cum sunt ele indicate în voia lui Dumnezeu pentru noi.

Deși libertatea creștină nu ne permite niciunui dintre noi să facem un set de reguli pentru ceilalți, aceasta nu înseamnă nici că suntem liberi să facem ce ne place fără repercusiuni. Prin urmare, este esențial să căutăm orientări biblice care să ne ajute să determinăm măsura în care diverse activități fie satisfac carnea, fie sunt în armonie cu spiritul de sacrificiu și cu viața consacrată. Dacă, în urma unei analize individuale, constatăm că o anumită activitate este edificatoare, înnoitoare și îl glorifică pe Tatăl Ceresc, ar trebui să participăm la ea în cea mai mare măsură posibilă. Dacă, pe de altă parte, nu pare să aibă valoare spirituală, am putea dori să punem chiar și un astfel de lucru bun pe altarul sacrificiului.

## **Casele noastre**

Un alt aspect pe care trebuie să îl luăm în considerare în supunerea față de voia lui Dumnezeu se referă la locuințele noastre. Cu siguranță, toți oamenii Domnului au circumstanțe diferite, iar

resursele financiare de care am fost făcuți administratori pot varia considerabil. Fiecare persoană trebuie să caute călăuzirea lui Dumnezeu în acest domeniu, ca și în orice întreprindere. Cu toate acestea, știm sigur că, în lume, se pune mare accent pe a avea o casă la modă, adesea până la extrem.

Astfel de exemple care ar putea fi date sunt probabil nesfârșite, dar ne punem întrebarea: "Ar putea și poporul Domnului să fie afectat de o preocupare extraordinară pentru aspectul și mărimea caselor lor?" Este posibil să raționalizăm faptul că trebuie să facem schimbări ample în locuința noastră actuală, cu costuri mari de timp și cheltuieli, pentru că vrem să îi găzduim pe colegii creștini într-un mod confortabil. Nimeni, desigur, nu este în măsură să judece ce poate face un alt frate sau o altă soră în acest sens. Cu toate acestea, este posibil să avem nevoie să comunicăm în rugăciune cu Tatăl pentru a stabili dacă o astfel de implicare sau activitate va diminua sau nu în vreun fel legământul de sacrificiu pe care l-am făcut.

## La locul de muncă

În ceea ce privește locurile noastre de muncă, unii dintre noi se pot afla în situații foarte dificile și încercate, care aduc un disconfort considerabil cărnii noastre. Apoi, se poate ivi o oportunitate de muncă extrem de favorabilă, dar s-ar putea să necesite un program de lucru diferit sau într-o locație îndepărtată, efectul final fiind o întrerupere a părtășiei noastre spirituale. S-ar putea să fim nevoiți să lipsim acum în mod regulat de la anumite întâlniri din cauza noilor circumstanțe de lucru. Trebuie să ne bazăm pe căutarea voinței Domnului și pe consimțământul față de aceasta atunci când luăm astfel de decizii într-un fel sau altul. Nu este posibil ca actuala noastră stare dificilă la care a fost supusă carnea să fie permisă pentru că Domnul știe că avem nevoie de anumite experiențe care să ne învețe răbdarea și încrederea în El?

Pe de altă parte, o mutare ar putea fi voia Domnului, așa cum a fost atunci când l-a trimis pe Filip în deșert pentru a da mărturie eunucului etiopian. (Fapte 8:26-38) Experiența fiecăruia de-a lungul acestei linii este, desigur, unică pentru situația sa. Scripturile nu stabilesc reguli stricte și rapide pe această linie, excepție făcând faptul că fiecare trebuie "să aibă grijă de ai săi". (1 Timotei 5:8) Dincolo de aceasta,

Iunie 2025

răspunsurile care se pot aplica la situația individuală a fiecăruia pot fi găsite doar rămânând foarte aproape de Domnul.

## **Patru pași importanți**

Luați în considerare acești patru pași importanți în acceptarea voinței lui Dumnezeu în experiențele vieții.

1. Angajarea în studiul personal frecvent al Cuvântului lui Dumnezeu. (2 Timotei 2:15) Din moment ce ne-am angajat să fim urmași ai Domnului, este esențial să găsim timp pentru a cerceta în mod regulat Scripturile cu scopul de a căuta voința și îndrumările Tatălui în viața noastră și de a ne familiariza cu principiile divine care pot fi aplicate în comportamentul nostru. Dacă Dumnezeu este cu adevărat pe primul loc în viața noastră, trebuie să ne organizăm programul astfel încât să putem comunica cu El și să primim puterea pe care dorește să ne-o dea.

2. Sprijinim eclesia noastră locală prin prezența regulată și participarea la părășie și studii. Suntem foarte familiarizați cu îndemnul de a "nu părăsi adunarea noastră laolaltă" și ar trebui să apreciem acest aranjament ca fiind un mijloc important de a

primi instrucțiuni de la Tatăl Ceresc (Evrei 10:10). (Evrei 10:25) O astfel de asociere unii cu alții în acest cadru va facilita, printre altele, tipul de interacțiune care va permite contribuțiilor reciproce să asigure forța spirituală și edificarea reciprocă a tuturor, dacă suntem exercitați corect. Suntem informați că "orice împreunare ajută" și, pe măsură ce ne întâlnim cu cei din părtășia noastră imediată și cu alții din cadrul frăției, pe măsură ce avem ocazia, vom fi păziți împotriva spiritului de autoexaltare. Efeseni 4:16

3. Să trăim o viață de sacrificiu. Cu cât gradul nostru de lepădare de sine este mai mare, cu atât vom fi mai puțin expuși spiritului de râvnă prin care Adversarul caută să ne prindă în capcană și, prin urmare, cu atât ne va fi mai ușor să consimțim la voia lui Dumnezeu. "Pofta cărnii, pofta ochilor și mândria vieții" sunt toate obstacole care pot și trebuie să fie depășite prin influența Duhului Sfânt și prin ascultarea față de Tatăl Ceresc, străduindu-ne să umblăm așa cum a umblat Domnul nostru. 1 Ioan 2:16

4. Implică-te în rugăciune frecventă și concentrată. Dacă în examinarea personală a vieții noastre descoperim că, contrar Cuvântului lui Dumnezeu, am ridicat vreun idol în inima noastră, ne putem consola din texte precum 1 Ioan 1:9. "Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept să ne ierte

păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire". Astfel, vedem că este privilegiul nostru să mergem la tronul harului pentru curățire și ajutor în ceea ce privește acele lucruri pe care le facem și care nu sunt pe placul Domnului, în special cazurile în care nu ne-am supus voinței Sale. În plus, dacă suntem foarte sensibili față de neprihănire și față de a-L mulțumi pe Dumnezeu, chiar și atunci când nu suntem conștienți de unele indiscreții, rugăciunea inimii noastre va fi de genul următor "Păzește pe robul Tău și de păcatele voite; să nu domnească asupra mea; atunci voi fi fără vină și voi fi nevinovat de marea fărădelege. Cuvintele gurii mele și meditația inimii mele să fie plăcute înaintea Ta, Doamne, tăria mea și izbăvitorul meu". Psalmul 19:13,14

Când ne gândim că am fost chemați să facem parte din familia divină, acest lucru ar trebui să ne determine să-L venerăm pe Dumnezeu într-o asemenea măsură încât să facem orice pentru a-i fi pe plac, pentru a-l onora și pentru a-i sfinți numele. Cu adevărat, "Teama respectuoasă de Domnul este începutul înțelepciunii; O bună înțelegere și o inimă învățătoare posedă toți cei care fac voia Domnului". Psalmul 111:10